

[Undervisningsministeren.]

slag om en Fremskyndelse af den store, meget paatrængende og sikkert overordentlig landsnyttige Udvidelse af Anstalten — ogsaa maatte skaffe Plads til et Danselokale. Det ligger ikke i Planerne, og det vilde koste en hel Del. Jeg tvivler om, at man vil gaa den Vej.

Bekostningen synes overhovedet ikke at spille saa stor en Rolle for det ærede Medlem. Det ærede Medlem vilde ogsaa have en Leder, som ikke var Lærer, i Spidsen for de højere Undervisningsinstitutter eller Lærestalter. Ved Universitetet har vi en Rektor, valgt paa et Aar, og en Administrator, der er mere fast. Ved de andre Lærestalter, Polyteknisk Lærestalt, Farmaceutisk Lærestalt og Tandlægeskolen, er det en Professor, der bliver Leder, Direktør, hvad man nu kalder ham. Det er en forholdsvis billig Ordning. Han har sin Professorløn og faar saa et beskedent Honorar som Tillæg for at være Leder. Helt uden Betydning er det dog vist heller ikke, at Lederen ved en saadan Lærestalt stadig giver sig noget af med praktisk Undervisning og derved kommer i nøjere Forhold til Eleverne og til de andre Lærere. Vi har tidligere under Skolelovens Behandling her i Tinget omtalt dette Spørgsmaal, og jeg ved, at man i København sætter megen Pris paa, at en Skoleinspektør dog har nogle Timer, saa at han stadig vedbliver at være i praktisk Berøring med Eleverne, med Forældrene, med hele Skolens Praksis.

Det ærede Medlem foreslog jo Oprettelsen af en hel Del nye høje og sikkert ogsaa — det bliver nødvendigt — højt lønnede Statsembeder. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har stor Tilslutning indenfor sit Parti til det — jeg tvivler om det.

Det ærede Medlem sagde sluttelig, at han kunde tænke sig en Kommission nedsat om alle de Spørgsmaal, han her har rejst. Han sagde det ikke rigtig klart i sin Tale her i Tinget, men i et Interview i „Berlingske Tidende“ i Aftes staar det meget klart, at det, han ønsker, er en ny Universitetskommission. Vi havde jo en i Aaret 1912—13. Det er paa dens Arbejde og de senere ministerielle Bestemmelser, at den nuværende Universitetsordning hviler. Jeg tør ikke i dette Øjeblik udtale mig bestemt om, hvorvidt nu, 20 Aar efter, Tiden maatte være kommet til en ny stor Universitetskommission. Kommissioner er jo lige saa lidt som høje og højt lønnede nye Statsembeder særlig populære indenfor det Parti, det ærede Medlem nu er Medlem

af her i Folketinget. Man har i hvert Fald ofte givet meget levende Uvillie til Kende mod Kommissioner, Nævn o. s. v. Jeg har altid erkendt, at Kommissioner kan være et nyttigt Led i det parlamentariske Maskineri, jeg kender det fra England og gaar ikke paa Forhaand af Vejen for en Kommission, hvis jeg mener, den er nyttig og betimelig. I Almindelighed vil jeg dog mene, at den Praksis, vi efterhaanden er kommet ind paa i Undervisningsministeriet, er nok saa god, nemlig at arbejde med smaa Udvalg, der saa kan og skal raadføre sig med sagkyndige udenfor Ministeriet.

Vi har for Tiden nogle saadanne Udvalg, som jeg skal nævne — og dermed svarer jeg for saa vidt ogsaa paa forskellige andre Spørgsmaal, der er rejst, om den højere Undervisning for Børns Vedkommende i Realskolen, i Gymnasiet o. s. v., ligesom ogsaa paa det Spørgsmaal om Udvidelse af Undervisningspligten til det 15de Aar, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen rejste. Den saakaldte Byskovkommission, der blev nedsat i 1928 og afgav Betænkning i Begyndelsen af indeværende Aar, gjorde et meget dygtigt Arbejde, men dens Resultater vandt jo ingenlunde almindelig Tilslutning, tværtimod, hverken i den højere Skole, endnu mindre i Folkeskolen. Men der blev samlet meget nyttigt Stof, og jeg har givet de to Undervisningsinspektører Mandat til at søge dette Stof udnyttet i Forslag om praktiske Reformers indenfor den højere Skole. Det er de i fuld Gang med. Hvor den højere Skoles Virkeomraade berører Folkeskolens, skal de forhandle med Skolekonsulenten, og Skolekonsulenten har faaet i særligt Hvert at undersøge netop Spørgsmaalet om Undervisningspligtens Udvidelse til det 15de Aar. Han indledede en offentlig Drøftelse deraf, og det glæder mig, at denne Drøftelse nu gaar sin Gang og synes at vinde mere og mere Interesse. Han indledede den med et Foredrag, som han i Forstaaelse med mig holdt paa det store Skolemøde i Fjor. Vi har desuden et lille Udvalg om Adgangsprøven til 1ste Mellemskoleklasse og 1ste Gymnasieklasse i Stor-København. Og saa har vi det lille Udvalg, jeg før talte om, Arbejdsløshedsspørgsmaalet for Lærernes Vedkommende.

Men jeg skal gerne — det siger jeg til det ærede Medlem Hr. Christiani — nærmere overveje, om Tiden nu skulde være kommet til at skabe en Universitetskommission Nr. 2. Der er unægtelig gaaet 20 Aar, siden den sidste sad. Men jeg har peget paa den Udvikling, der er foregaaet, det har